

RAADSADVIES

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
3310147	Greutink, Remco	SBO-SR	
ONDERWERP			
3310147 - 4e wijziging Algemene plaatselijke verordening 2019 (APV 2019)			

AANLEIDING, DOEL EN WAT GING ER AAN VOORAF

Lachgas

Het oneigenlijk gebruik en de verkoop van lachgas vormt een niet te onderschatten probleem bij voornamelijk jongeren. Het geeft gezondheidsrisico's en veroorzaakt hinder en overlast. Om die reden heeft de VNG in 2020 een bepaling opgenomen in de model-APV. Deze bepaling is niet overgenomen in de Hengelose APV: in plaats daarvan hebben wij al in 2019 aangesloten bij de variant die door gemeente Enschede is ontwikkeld. Deze is vanaf 18 november 2019 opgenomen in onze APV (art. 2:47A).

Op basis van de opgenomen bepaling heeft de burgemeester een gebied aangewezen waar de verkoop van lachgas verboden is. De duur van dit verbod is gekoppeld aan de geldigheid van de Tijdelijke wet maatregelen Covid-19 (Twm) of diens rechtsopvolger. Dit in verband met de samenhang met de maatregelen en problemen die ontstonden als gevolg van de beperkingen die golden door de Corona-regelgeving, zoals drukte op straat en groepsvorming.

Tijdens de algemene ledenvergadering van de VNG is, mede ondersteund door gemeente Hengelo, een motie ingediend waarin het bestuur van de VNG wordt verzocht een bepaling in de model-APV op te nemen waarmee het gebruik van lachgas verboden wordt. De motie is aangenomen en in het verlengde daarvan is op 29 juni door het college de bestuurlijke afspraak gemaakt dat ook na het vervallen van de Twm een verbod op lachgas mogelijk moet blijven. Daarbij zal alsnog de eerder door de VNG opgenomen bepaling worden opgenomen.

Woonoverlast

Enige jaren geleden is in de Gemeentewet een bepaling opgenomen waarmee de burgemeester de bevoegdheid kan worden gegeven op te treden tegen woonoverlast (art. 151d). De bevoegdheid is vervolgens verankerd in artikel 2:87 van de Algemene plaatselijke verordening 2019.

INHOUD VAN HET VOORSTEL

Lachgas

Model vs. huidig

Er zitten enkele verschillen tussen de huidige bepaling en de modelbepaling die de VNG heeft opgesteld. Naast technische verschillen (een voor publiek openstaand gebouw is altijd een openbare plaats resp. het moet gaan om gebruik 'recreatief als roesmiddel' en door het college in plaats van door de burgemeester aangewezen gebieden) betreft het de volgende onderdelen:

1. De Hengelose bepaling heeft betrekking op overlast door gebruik, terwijl de modelbepaling ook voorbereidingen op en het bij zich hebben van voorwerpen of stoffen ten behoeve van het gebruik verbiedt (wederom: voor zover dit gepaard gaat met overlast).

Deze uitbreiding biedt mogelijkheden preventief op te treden, maar feitelijk moet daarvoor wel sprake zijn (geweest) van overlast door de betrokkene(n). Bewijzen dat gebruik van lachgas leidt tot overlast is niet altijd eenvoudig, maar dat het verrichten van voorbereidingen resp. bij zich hebben van voorwerpen of stoffen overlast oplevert is bij handhavingzaken ingewikkelder. Daarbij zijn ervaringen uit het verleden en dus van eerdere feiten of incidenten van belang.

2. Op grond van de Hengelose bepaling is sprake van een ongeclausuleerd verbod op het (treffen van voorbereiding voor) gebruik van lachgas, maar ook het al dan niet tegen betaling aanbieden of verwerven van lachgas binnen een aangewezen gebied. De modelbepaling kent geen (ver)koopverbod, maar verbiedt in aanvulling op het gebruik het ten behoeve van het gebruik bij zich hebben van voorwerpen of stoffen.

De modelbepaling beperkt zich niet tot (ver)kopen, maar gaat over het in een aangewezen gebied bij zich hebben van voorwerpen of stoffen ten behoeve van het gebruik. 'Bij zich hebben van voorwerpen of stoffen' is een verruiming ten opzichte van de Hengelose bepaling.

Wel moet het college motiveren waarom het verbod (in het belang van de openbare orde of bescherming van het woon- of leefklimaat) in dat specifieke gebied geldt: de gehele stad aanwijzen is niet proportioneel. Uit politierapportages en rapportages van gemeentelijke toezichthouders kan bijvoorbeeld blijken dat op bepaalde openbare plaatsen sprake is van aantoonbare en structurele overlast door lachgas – dat is (en was voor de burgemeester tot nu toe) reden voor aanwijzing van een gebied.

Voortzetten verbod

Na wijziging van de APV-bepaling is het college bevoegd een gebied aan te wijzen waarvoor het verbod op lachgasgebruik gaat gelden. Het college is voornemens deze bevoegdheid in elk geval te gebruiken om een verbod af te kondigen voor het gebied waar het verbod op dit moment geldt.

Woonoverlast

In artikel 2:87 van de APV is een zorgplicht opgenomen voor gebruikers en verhuurders van woningen om geen ernstige en herhaaldelijke hinder voor omwonenden te veroorzaken. De burgemeester kan op grond hiervan gedragsaanwijzingen geven aan overlastgevers in zowel huur- als koopwoningen en aan verhuurders. Tot 1 januari 2021 was de gedragsaanwijzing aan verhuurders alleen mogelijk als de persoon die overlast gaf niet als ingezetene in de desbetreffende gemeente stond ingeschreven. Met de inwerkingtreding van de Wet toeristische verhuur van woonruimte (Stb. 2020, 460) op 1 januari 2021 is die beperking vervallen. In verband hiermee is artikel 2:87 aangepast.

Om woonoverlast beter tegen te gaan, geldt de zorgplicht voortaan in alle gevallen voor verhuurders van woonruimten. Dat betekent dat verhuurders zorgdragen dat de woningen die zij verhuren geen ernstige en herhaaldelijke hinder veroorzaken. Als de verhuurder zich niet of op een verkeerde manier inzet tegen ernstige en herhaaldelijke hinder, kan de burgemeester direct een verhuurder aanspreken en hoeft de burgemeester daarvoor niet eerst de huurder te hebben aangesproken. Dit is wenselijk wanneer verschillende huurders van dezelfde verhuurder hinder hebben veroorzaakt. Dat kan bijvoorbeeld het geval zijn in panden waar meerdere huurders wonen of waar huurders snel wisselen. De burgemeester kan dan dus – als ultimum remedium – direct aan een verhuurder een last onder bestuursdwang of dwangsom opleggen.

BESPREEK- EN BESLI SPUNTEN

Instemmen met het wijzigen van de geldende bepaling omtrent lachgas (art. 2:47A) en woonoverlast (2:87) en de wijzigingsverordening waarin dit geregeld wordt vaststellen.

FINANCI ÉLE ASPECTEN

Nvt

BIJLAGE (N)

Verordening tot wijziging Algemene plaatselijke verordening 2019 (vierde wijziging)

Dit raadsadvies is vastgesteld door het college van B & W van Hengelo.

RAADSBESLUIT

ZAAKNUMMER	BEHANDELEND AMBTENAAR	SECTOR	PORT. HOUDER
3310147	van diepen, willy	SBO-SR	Sander Schelberg
ONDERWERP			
3310147 - 4e wijziging Algemene plaatselijke verordening 2019 (APV 2019)			

DE RAAD VAN DE GEMEENTE HENGELO BESLUIT:

De Verordening tot wijziging Algemene plaatselijke verordening 2019 (4e wijziging) vaststellen.

PUBLIEKSVRIENDELIJKE SAMENVATTING

Het oneigenlijk gebruik en de verkoop van lachgas vormt een niet te onderschatten probleem bij voornamelijk jongeren. Het geeft gezondheidsrisico's en veroorzaakt hinder en overlast. Gemeente Hengelo heeft daarom een bepaling opgenomen in de Algemene plaatselijk verordening 2019. Landelijk is inmiddels een andere bepaling gemaakt die meer mogelijkheden biedt om op te treden tegen overlast als gevolg van lachgasgebruik. Deze bepaling wordt nu opgenomen in de APV.

Het college kan daarna een gebied aanwijzen waarbinnen het gebruik en bezit van lachgas verboden wordt, net zoals op dit moment geldt voor de binnenring in het centrum van de stad.

De tekst van de bestaande bepaling over woonoverlast wordt aangepast, zodat deze overeenkomt met de tekst van de Gemeentewet.

DE GEMEENTERAAD VAN HENGELO,

DATUM

De griffier

De voorzitter

Verordening tot wijziging Algemene plaatselijke verordening 2019 (vierde wijziging)

Besluit van de raad van gemeente Hengelo tot wijziging van de Algemene plaatselijke verordening 2019

De raad van de gemeente Hengelo;
gelezen het voorstel van college van burgemeester en wethouders van Hengelo;
gelet op artikel 149 van de Gemeentewet;
besluit:

Artikel I

De Algemene plaatselijke verordening 2019 wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 2:47A komt te luiden:

1. Het is verboden op een openbare plaats lachgas recreatief als roesmiddel te gebruiken, voorbereidingen daartoe te verrichten of ten behoeve van dat gebruik voorwerpen of stoffen bij zich te hebben, indien dit gepaard gaat met overlast of andere gedragingen die de openbare orde verstoren, het woon- of leefklimaat nadelig beïnvloeden of anderszins hinder veroorzaken.
2. Het is verboden op een openbare plaats die deel uitmaakt van een door het college ter bescherming van de openbare orde of het woon- en leefklimaat aangewezen gebied lachgas recreatief als roesmiddel te gebruiken, voorbereidingen daartoe te verrichten of ten behoeve van dat gebruik voorwerpen of stoffen bij zich te hebben.
3. Het college kan in het aanwijzingsbesluit het in het tweede lid bedoelde verbod beperken tot bepaalde tijden.

B

Artikel 2:87, eerste lid, komt te luiden:

1. Degene die een woning of een bij die woning behorend erf gebruikt of tegen betaling in gebruik geeft, draagt er zorg voor dat door gedragingen in of vanuit die woning of dat erf of in de onmiddellijke nabijheid van die woning of dat erf geen ernstige en herhaaldelijke hinder voor omwonenden wordt veroorzaakt.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking op de dag na de datum van bekendmaking.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van [datum].

De voorzitter,
De griffier,

Was-wordt-tabel wijziging Algemene plaatselijke verordening 2019

In deze tabel wordt eerst aangegeven welk artikel(onderdeel) wijzigt, met daarbij een verwijzing naar het bijbehorende wijzigingsbesluit. In de linkerkolom ('WAS') staat de bestaande tekst, waarbij de woorden die wijzigen cursief zijn gezet. In de rechterkolom ('WORDT') staat de nieuwe tekst. Onder de wijziging staat een korte toelichting.

WAS	WORDT
<p>Artikel 2: 47A, Lachgasgebruik: (artikel I, onderdeel A, van de wijzigingsverordening)</p>	
<p>Het is verboden op openbare plaatsen en in voor publiek openstaande gebouwen lachgas te gebruiken als dit gepaard gaat met gedragingen die de openbare orde verstoren, het woon- en leefklimaat aantasten of anderszins overlast veroorzaken.</p> <p>Het is verboden op openbare plaatsen en in voor publiek openstaande gebouwen, die deel uitmaken van een door het college respectievelijk de burgemeester aangewezen gebied, lachgas te gebruiken, voorbereidingen daartoe te verrichten of al dan niet tegen betaling aan te bieden of te verwerven.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Het is verboden op een openbare plaats lachgas recreatief als roesmiddel te gebruiken, voorbereidingen daartoe te verrichten of ten behoeve van dat gebruik voorwerpen of stoffen bij zich te hebben, indien dit gepaard gaat met overlast of andere gedragingen die de openbare orde verstoren, het woon- of leefklimaat nadelig beïnvloeden of anderszins hinder veroorzaken. 2. Het is verboden op een openbare plaats die deel uitmaakt van een door het college ter bescherming van de openbare orde of het woon- en leefklimaat aangewezen gebied lachgas recreatief als roesmiddel te gebruiken, voorbereidingen daartoe te verrichten of ten behoeve van dat gebruik voorwerpen of stoffen bij zich te hebben. 3. Het college kan in het aanwijzingsbesluit het in het tweede lid bedoelde verbod beperken tot bepaalde tijden.
<p>Toelichting</p> <p>Een algemeen, voor de gehele gemeente geldend gebruiksverbod stuit op belangrijke juridische bezwaren en is vanuit oogpunt van proportionaliteit ook niet te verdedigen. Daarmee zou er geen evenredigheid meer zijn tussen middel en doel, en dat zou in strijd met artikel 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht. Daarom beperkt het verbod in het eerste lid zich tot concrete situaties van oneigenlijk lachgasgebruik, voorbereidingen of het bij zich hebben van hulpmiddelen voor dat gebruik, die gepaard gaan met verstoring van de openbare orde, nadelige beïnvloeding van het woon- of leefklimaat of anderszins hinder tot gevolg hebben. Bij de handhaving moet de gemeente kunnen aantonen dat genoemde situaties de oorzaak zijn van de overlast en dergelijke.</p> <p>Op grond van het tweede lid kan het college openbare plaatsen aanwijzen waar het oneigenlijk lachgasgebruik, voorbereidingen of het bij zich hebben van hulpmiddelen voor dat gebruik op voorhand verboden is, los van de vraag of dat in de concrete situatie tot ordeverstoring en dergelijke leidt. In het aanwijzingsbesluit moet het college motiveren waarom het verbod in dat specifieke gebied geldt (het belang van de openbare orde of bescherming van het woon- of leefklimaat). Uit politierapportages kan bijvoorbeeld blijken dat op bepaalde openbare plaatsen sprake is van aantoonbare en structurele overlast door lachgas. Het college kan – als dat afdoende lijkt te zijn – in het aanwijzingsbesluit opnemen dat het verbod op bepaalde tijden geldt, bijvoorbeeld tijdens de uitgaansavonden (derde lid).</p>	

WAS	WORDT
<p>Artikel 2:87 Woonoverlast als bedoeld in artikel 151d Gemeentewet (artikel I, onderdeel B, van de wijzigingsverordening)</p>	
<p>1. Degene die een woning of een bij die woning behorend erf gebruikt of tegen betaling in gebruik geeft aan een persoon die niet als ingezetene met een adres in de gemeente in de basisregistratie personen is ingeschreven, draagt er zorg voor dat door gedragingen in of vanuit die woning of dat erf of in de onmiddellijke nabijheid van die woning of dat erf geen ernstige en herhaaldelijke hinder voor omwonenden wordt veroorzaakt.</p>	<p>1. Degene die een woning of een bij die woning behorend erf gebruikt of tegen betaling in gebruik geeft, draagt er zorg voor dat door gedragingen in of vanuit die woning of dat erf of in de onmiddellijke nabijheid van die woning of dat erf geen ernstige en herhaaldelijke hinder voor omwonenden wordt veroorzaakt.</p>
<p>Toelichting</p> <p>In artikel 2:87 van de APV is een zorgplicht opgenomen voor gebruikers en verhuurders van woningen om geen ernstige en herhaaldelijke hinder voor omwonenden te veroorzaken. De burgemeester kan op grond hiervan gedragsaanwijzingen geven aan overlastgevers in zowel huur- als koopwoningen en aan verhuurders. Tot 1 januari 2021 was de gedragsaanwijzing aan verhuurders alleen mogelijk als de persoon die overlast gaf niet als ingezetene in de desbetreffende gemeente stond ingeschreven. Met de inwerkingtreding van de Wet toeristische verhuur van woonruimte (Stb. 2020, 460) op 1 januari 2021 is die beperking vervallen. In verband hiermee is artikel 2:87 aangepast.</p> <p>Om woonoverlast beter tegen te gaan, geldt de zorgplicht voortaan in alle gevallen voor verhuurders van woonruimten. Dat betekent dat verhuurders zorgdragen dat de woningen die zij verhuren geen ernstige en herhaaldelijke hinder veroorzaken. Als de verhuurder zich niet of op een verkeerde manier inzet tegen ernstige en herhaaldelijke hinder, kan de burgemeester direct een verhuurder aanspreken en hoeft de burgemeester daarvoor niet eerst de huurder te hebben aangesproken. Dit is wenselijk wanneer verschillende huurders van dezelfde verhuurder hinder hebben veroorzaakt. Dat kan bijvoorbeeld het geval zijn in panden waar meerdere huurders wonen of waar huurders snel wisselen. De burgemeester kan dan dus – als ultimum remedium – direct aan een verhuurder een last onder bestuursdwang of dwangsom opleggen.</p>	